Epilogādo dicit ſic his ꝗ̃ inſtitutiōib⁹ ꝛc᷒. qͣſi diceret ꝙ ille q̃ttuoꝛ ꝟtu tes cardinales cū officijs earūdē faciūt te viꝝ felicē et ꝑfectū ꝛ h̄ ē verſi ſi viues ſcd̄m menſuram rectitudinis. vñ Seneca in ep̄la lxxx. viij. ad Lucillū hec inq̄t. Hoc optimū hȝ ĩ ſe generoſ⁹ anim⁹ ꝙ excitaꝛ ad ho/ neſta magnaꝝ reꝝ ſpem ad ſe vocat et attollit. Dociles ꝙ natura nos edidit ſed ratione ĩꝑfectā dedit q̄ ꝟtutib⁹ et ſcientijs ꝑfici pt. A ꝟtutib⁹ eī mores ſūūt. A morib⁹ ꝟt⁹ ꝑficiꝛ. vt dicit Polycrates li. v. ꝛ Aug⁹. de ciuitate dei li. ij. cap. xxi. Narrat iſtuȝ ꝟſū. Morib⁹ ātiq̄s res ſtat rho/ mana viriſqȝ. Qui ꝟſ⁹ nihil aliud ꝑtēdit niſi ꝙ ille q̄ modū ſuat ĩ ꝟtu te ꝛ ꝑſeuerat ille oīa bñ rgit. q̄s āt amatoꝛ cupit eē ꝟtutꝭ ſpeculatoꝛ ne ꝯminos excedat. Quia q̄ excedit ꝯmīos prudētie ille erit callid⁹ ꝛ eē pa uid⁹ vt ptȝ ĩ lr̄a. Et poſtremo ab oīb⁹ hoīb⁹ vno noīe ꝯuerſ⁹ hō dicaꝛ.

¶ In has ergo maculas prudentia ĩmoderata ꝑducit. Quicūqȝ in ea mediocriter laute perſiſtit nec obtuſū habet in ſe aliquid nec verſutum.

¶ Hic dn̄r Seneca ꝯcluſiue oñdit ꝙ ſi q̄s ĩmoderatā prudentiā ſeq̄/ tur ille ſciat ꝑ in has maculas. i. ĩ hec vicia iam dicta labiꝛ. Qui āt me diocriter in ea cōſiſtit h̄ ē modū ſuauerit ille nihil ꝟſuti nec obtuſū hȝ. Nā ip̄a (vt dic̄ Platin⁹ ph̄s in li. quē ſcripſit de morib⁹) eſt ad rōnē norma q̄ cogitat et agit ſingula ꝑſeuerare. ac nihil p̄ter rectū facere. vl' le hūanis actib⁹ qȝ diuinis arbitrijs ꝓuidere.

¶ De moderāda fortitudine

Magnanimitas āt ſi ex modū ſuū ſe extollat faci et viꝝ minacē īflatū turbidū inq̄etū. Et ĩ q̄ſcūqȝ extollētias dictoꝝ ꝗ factoꝝ neglecta honeſtate feſti/ nū. Qui momētl. oīb⁹ ſupcilia erigēs vt beſtiari⁹ etiā deridēd⁹. Nā q̄eta excitat. aliū ferit. alium fugat.

¶ Hic Seneca poīt recapitulationē magnanimitatis. Volēs ſi quis āt extra modū ſe extollat tūc ip̄a facit viꝝ ſupbū. Supb⁹ āt ē ille q̄ vi/ deri cupit. Etiā viꝝ minacē et iratū. Irato āt ſp̄ ineſt anguſtia furoꝛ vt inq̄t Virgili⁹ li. ij. Totā mētem ꝑcipitat. ira animū ꝯturbat. ſenſū nō facit diſcernere viꝝ. vt dr̄ in ph̄ia poetaꝝ li. iiij. capit. vi. et etiā viꝝ inq̄ etum facit qȝ hoīem repentinū vel velocē in quaſcūqȝ extollentias di/ ctorum vel factoꝝ. poſtpoſita tñ honeſtate. Qui āt modū nō ſeruat ille ſemꝑ deridet et ſubſamnat alios mouēdo oculos ſuos ꝓpt̄ curioſitatē. Jō deridēd⁹ et ſubſamnand⁹ eſt. tanq̄ crudelis homo.

¶ Sed q̄uis audax impugnatoꝛ ſit tñ m'tas extra ſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

violẽtias ferre nõ poterit Sed miſeꝝ obtinet finem
aut erumnoſum derelinq̄t Menſura ergo magnanimi
tatis. eſt nõ timidū eſſe hoīem nec audacem

Hic cōplet dictū ſuū d̄ magnanimitate Dicēs ꝙ magnanim⁹ ſit au
dax ſit ĩuaſor tñ ñ p̄t ferre ml̄ta ardua corpis extra ſe Et h̄ ſi excedat
modū magnanimitatꝫ Si āt trāſgrediat̄ obtinꝫ miſerrimū finē h̄ ē mi
ſerabilē mortē Aut p⁹ ſe mittit erūnoſaꝫ r̄cordatōēꝫ ſeu mēoriā. ꝓpterea
īfert Seneca ꝙ regl̄a ꝛ mod⁹ ꝛ mēſura magnanimitatꝫ ē nõ nimis ti
midū eē hoīeꝫ nec nimis audacē nec p̄ſūptuoſū Sꝫ mediū modū hr̄e
Erq̄ ỽt⁹ ĩ medio ꝯſiſtit vt dic̄ ph̄s ĩ ethi. Nēpe ipa veritatē p̄dicat.iu
dices falſos r̄darguit ꝛ oīm ỽtutū gn̄a ad ſalubrē portū deducit Qua
ꝓpt̄ oēs ỽtutes ſt̄ ſine ỽtute ſi magnanimitas comes ñ fuerit Nihil eī
fortꝫ aut audacia ỽt⁹ ĩexptū linquet. h̄ inq̄t Ouidi⁹ ĩ li. de pōto. Oīa
deficiūt aīm⁹ ſol⁹ oīa vicit ſꝫ oīa cogitat ꝛ oīa tpat. vt dicit Ouī. ibidē.
Nō in li. x. metamorphoſeos . ſic ait Audētes de⁹ ĭpe iuuat. Vñ etiā
Virgi. Audētes fortuna iuuat timidoſq̄ꝫ repellit Et ergo p̄ oib⁹ ma
gnanimitas ē ſuādā ꝛ r̄tinēda. ꝛ h̄ cū mō ꝛ regl̄a et nō exceſſu:

De modo temperantie.

Continētia deīn his t̄minis te aſtrīgat. caue
ne ſis parc⁹ Nec ſuſpicioſe ꝛ timide manū ꝯhas Nec
nūmis q̄ꝫ ſpecl̄ꝫ ponas nā tal̄ ꝛ tāta circūfuſa putre
bit ĩtegritas Hac ḡ mediocritatis linea ꝯtinētiā obſ
uab̄ vt nec voluptati dedit⁹ ꝓdig⁹ et luxurioſ⁹ appa
reas Nūc auara tenacitate ſordid⁹ ā obſcur⁹ exiſtas.

Hic Seneca poīt recapitulationē t̄tie ỽtutꝫ cardinalis videlꝫ con
tinētie Dicēs ꝙ ꝯtinētia facit te viꝝ ỽtuoſū his officijs ꝛ terminis que
duo ſt̄ Primū officiū ē ꝙ tu cōtinēs pc⁹ eē nō debes. h̄ ē tenax in reb⁹
dādis Et rationē ſubiūgit ne doloſe et auide manū claudas Ille āt
pc⁹ dr̄ q̄ retinet quicq̄d poſtulat vſ⁹ videlꝫ q̄ expoīt vbi nō eſt exponen
dū ꝛ retinet vbi eſt dandū. meli⁹ aūt eſt dare q̄ꝫ accipe. vt dicit ph̄s in
ethicꝫ. Scōꝫ officiū tu ꝯtinēs magnā ſpem nō debes ponere ĩ nūmis
h̄ ē ĩ diuitijs Et rōnē ānectit Nā ĩtegritas pecunijs circūdata annihi
labit̄ Nō nulla certa ſpes ponēda ē ĩ ipis. vñ Virgi. iiij. eneidos Heu
heu miſeꝝ nuſq̄ꝫ vlla fides . ideo Innocētꝫ papa inq̄t O pr̄ q̄d ꝓſunt
tibi diuitie gl̄e et letitie. Nū hoīeꝫ a morte nō liberāt. a verme nō defē
dunt. a febre nō eripiūt Ecce q̄ iā gl̄ioſ⁹ ſedebat in aula nūc h̄ ſpretus
iacet in tūba Et ſubdit ꝙ tu cōtinēs cuſtodire debes et reſeruare cōti
nētiā hac linea mediocritatꝫ. h̄ ē hac regl̄a recta ne voluptati ſis ſub